

Dette er Mohammad (Guds fred og velsignelse være med ham)

Dette er Mohammad

Guds fred og velsignelse være med ham

Innholdsliste

3	<i>(Profeten Muhammads liv (Guds fred og velsignelse være med ham</i>
3	<i>Foreldreløs som 6-åring</i>
3	<i>Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) blir profet</i>
4	<i>Maktens natt</i>
4	<i>Forkynn i din Herres navn</i>
6	<i>De tre første tilhengere</i>
6	<i>Folk tilsluttet seg</i>
7	<i>Om skriftene</i>
7	<i>Muhammad (fvmh) får suksess</i>
8	<i>Muhammad (fvmh) var ikke forfatter</i>
9	<i>Muhammad (fvmh) - Den siste profet</i>
12	<i>Profeten Muhammads (fvmh) Avskjedskhutba (tale, preken)</i>
13	<i>Beskrivelsen av profeten Muhammad (fvmh)</i>

Profeten Muhammads liv (Guds fred og velsignelse være med ham)

Foreldreløs som 6-åring

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var en araber fra Hashem-klanen i Quraish- stammen. Han ble født i Mekka omkring 570. Han kjente ikke sin far, Abdullah, som døde rett før hans fødsel, og hans mor Amina, døde, da han var seks år. Det foreldreløse barn ble oppdraget av sin bestefar, en troende og vis stammeleder, og senere av onkelen Abu Talib, som var en rik kjøpmann. Den unge Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) arbeidet som hyrde; senere tok hans onkel han med på hans handelsreiser. Han ble kjent for sin enestående ærlighet, vennlighet og klokskap. Den rike enke Khatija la merke til hans gode egenskaper og ansatte ham til å lede handelsfirma hennes.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) levde i en tid med stor forfall, hvor de arabiske stammer tilba mange avguder ved det gamle tempel i Mekka, som kalles Kaaba. De trodde at gudene i Kaabaen ville ødelegge høsten eller forårsake tørke og sykdom, hvis de ikke ofret til dem.

Det var da ikke alle som trodde på flere guder, eller at figurer av tre og stein hadde noen som helst kraft. De betraktet den slags som overtro og mente tvert imot, at det kun finnes en Gud. Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) tilhørte til denne gruppen, som araberne kaller hanif.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) blir profet

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) trakk seg ofte tilbake for å be og tenke. Han foretrakk ensomhet i bergene omkring Mekka og ble der av og til i dagevis.

En dag viste en engel seg for ham. Det var Gabriel (arabisk: Djibril), Guds sendebud. Gabriel sa til ham at det kun var en Gud, som het Allah og at Gabriel var hans sendebud. Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) ble veldig redd og trodde han ble sinnssyk. Men da han kom hjem, lyttet Khatija på ham og overbeviste ham om , at det virkelig var Guds sendebud, og at Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var blitt kalt til å være profet. Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var ikke den første profet. Allah hadde i tidenes løp kalt mange mennesker til å være Hans sendebud. Den siste profet før Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var den salige Jesus av Nasaret (Guds fred og velsignelse være med ham). Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) fikk vite at han skulle " vekke og advare " folk i Mekka, for de levde et syndig liv. De trodde, at hvis de bare ofret til avguder, var det likegyldig, hvordan de oppførte

seg. De trodde ikke at det var et liv etter døden, hvor de ville bli belønnet eller straffet, etter hvordan de hadde levd deres liv på jorden. Det var Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) plikt å fortelle dette til så mange mennesker som mulig - og å overlevere nøyaktig det, Allah åpenbarte for ham, slik at alle også etter hans død kunne få et sant kjennskap til Allahs åpenbaringer.

I de neste 23 år viet Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) sitt liv til denne oppgave. Da han døde i 632, forelå der en fullkommen bok med alle åpenbaringer. Den ble kalt den hellige Koran.

Den religion som Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) hadde fått åpenbart, skulle verken oppkalles etter Allah eller Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham), men kalles Islam, og dens tilhengere skulle kalles muslimer.

Maktens natt

Da Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) begynte å fortelle om det som skjedde og å forklare budskapetets innhold, var det ikke mange som trodde på ham. Han hadde 40 år uten å ha hatt noen som helst religiøse opplevelser før. Alle kjente ham som en god og vennlig mann, som hadde suksé som handelsmann. Folk hadde vanskeligheter med å forestille seg ham som en religiøs profet.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) fortalte dem om sitt første syn. Det skjedde en natt , som kalles Laylat al- Qadr - Maktens natt eller Skjebnes natten.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var alene på Hira-berget , da ham hørte en stemme kalle på ham og ba ham om å forkynne. Han så noen bokstaver av ild komme til synet, men han kunne ikke lese dem. Han hadde ingen utdanning og Koranen beskriver ham flere ganger som den som verken kan lese eller skrive (for eksempel sura 7, 158).

Forkynn i din Herres navn

Stemmen befalte ham å fremsi tre ganger , og så følte han noe gripe ham om kroppen og halsen, og han trodde han skulle dø. Stemmen sa også : "Oh Muhammad, du er Allahs sendebud, og jeg er Gabriel." Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) så nå engelen Gabriel stå i et sterk lys, som

fylte hele himmelen og plutselig forstod han meningen med ordene og begynte å fremsi dem:

Guds, den Barmhjertiges, den Nåderikes navn Forkynn i din Herrens navn! Han som skaper, skaper mennesket av en liten seig klump. Forkynn! Se, Herren er den store Velgjører, som ved (å la føre i) pennen har undervist, undervist mennesket om ting det ikke kjente (Sura 96, 1-6)

Åpenbaringen fortsatte med å advare folk mot å være egoistiske og korrupte. Menneskene visste ikke, at det ble holdt øye med dem, og at de en dag skal stilles for deres gjerninger mot Allah. Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) fikk vite, at han skulle bruke sine krefter på å komme nærmere Allah (96, 20). Han skulle være modig og tale, uansett hva andre måtte mene om ham. Han skulle gi alle mulighet for å endre deres liv, før det var for sent. Han fikk også vite, at hans budskap ikke inneholdt noe nytt; det var mange andre profeter før ham, som fortalte om den sanne Gud, men menneskene hadde ikke lyttet til dem. Menneskene fortsatte deres egoistiske og syndige liv og tok ikke til hensyn, at de gjorde ondt mot andre.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) skulle fortelle folk, at alt det de så inderlig - som penger, villaer, tøy og smykker, fine ansikter og kropper - ikke hørte til de virkelige verdier. Folk oppførte seg på måter, som ødela deres moral. Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) budskap skulle få dem til å tenke dypere over det de gjorde, om det var godt eller ondt, om det var godt eller ondt, om det var fornuftig eller dumt.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) ble snart et mål for spøk og latter, men han fortsatte med å forkynne den tro, som Allah hadde åpenbart for ham. Han kunne ikke gjøre annet enn det, som den allmektige Allah hadde utvalgt ham til. Det trøstet ham meget, at Koranen støttet ham personlig og forsvarte hans påstander:

"Deres bysbarn er aldeles ikke besatt! Han har virkelig sett ham ved den klare horisonten ! Han var ikke tilbakeholden når det gjelder det skjulte ! Det var ikke en forkastet satans ord ! (Sura 81, 22-25) " Deres bysbarn farer ikke vill , og han tar ikke feil ! Ei taler han av eget påfunn ! Dette er intet annet enn åpenbaring som er åpenbart ! En veldig i makt hor undervist ham , begavet med innsikt Han stod der majestetisk i den høyeste horisont. Så nærmet han seg og svevet på to buelengders avstand eller nærmere . Så åpenbarte han for sin tjener det han åpenbarte . Ikke har fantasien oppdiktet det han så !

(Sura 53, 2-11)

De tre første tilhengere

Khatija, Ali og Zaid var Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) første tilhengere. De fleste medlemmer av Muhammads (fvmh) stamme ble meget opprørte og vendte seg mot ham. De trodde ikke på ham, og de var især vrede, fordi de kunne miste de store inntekter, de fikk hvert år fra de pilegrimer, som kom til Mekka for å tilbe avguder. Muhammad (fvmh) forkynte at det kun var én Gud, og at avgudene var verdiløse stykker tre og stein, som var meningsløs å tilbe.

En annen onkel til Muhammad, Abu Lahab, ble så vred på ham at han opphisset folk mot ham. Onkelen Abu Talib, som hadde oppdraget Muhammad (fvmh), beskyttet ham, men han trodde ikke på Koranen. Han smilte når han så Muhammad (fvmh) og de to gutter, Ali og Zaid, be i så uverdige stillinger - han syntes det var uverdigg.

Det var da noen som lyttet på Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) og innså at hans budskap var fornuftig. Ordene i Koranen var så maktfulle og annerledes, at de fikk folk til å tenke dypere over tilværelsen. noen av ordene var meget direkte og fortalte folk, hva de skulle gjøre. Andre ord rystet dem, fordi de advarte folk mot å være egoistiske og onde - og folk visste jo, at det hadde der vært. Når folk angret det de hadde gjort trøstet Muhammad (fvmh), at Allah alltid ville ta imot dem og tilgi dem - hvis de ville endre deres levevis og leve på den måte, som Allah ønsket.

Folk tilsluttet seg

De mennesker, som hørte mest interessert til Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham), var folk som ble undertrykt, eller som hadde hatt ulykkelig liv - for eksempel slaver og kvinner. Muhammad (fvmh) fikk også tak i en del unge mennesker, og skapte vrede hos de eldre. De anklagde ham for å splitte familier og å lede de unge på avveie ved å fjerne dem fra forfedrenes tro. Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) svarte, at han kun ønsket å bringe den nærmere til Allah - og det kunne inni mellom skape uro og splittelse. De, som trodde måtte velge Allah og Koranen frem for noe annet - selv deres familier og gamle skikker. De måtte under alle omstendigheter følge Koranen. Det ble kalt underkastelse å følge Islam. De, som underkaster seg, ble kalt muslimer. Kvinner og menn var like i islam. De var like mye verdt i Allahs øyne og hadde like stort ansvar. Ethvert menneske er et selvstendig vesen, som må ha sine egne beslutninger og bære sitt eget ansvar.

Om skriftene

Ti år etter den første åpenbaring var Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) humør ikke det beste. To av hans nærmeste døde: Khatija og onkelen Abu Talib. Han prøvde å flytte til byen Taif, men innbyggere forfulgte og latterliggjorde ham, så han vendte tilbake til Mekka. Plutselig fikk Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) en ny, strålende åpenbaring: Laylat al- Miraj - Oppstigningen til Paradis. Han så i et syn de høyeste himler - og ble styrket i tro. Etter å ha forsøkt å omvende folk i Mekka i 12 år, ble Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) oppfordret til å dra til byen Yathrib for å bli dens leder. Han tok imot oppfordringen, og byen ble kjent som Madinat al-Nabi (Profetens by) - eller bare Medina.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) oppfordret sine tilhengere til å ta med ham til Medina - eller søke tilflukt hos de kristne, når de ble forfulgt og ydmyket. Det er ikke noe merkelig i, at Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) i dette tidspunkt oppfordret sine tilhengere til å søke hjelp hos de kristne. For ham var det ingen tvil om at Islam i det fundamentale var felles for jødene og de kristne. Han hadde stor ærbødighet for diss "Bokens folk", og han følte seg overbevist om, at de ville motta forfulgte muslimer med barmhjertighet.

Muhammad (fvmh) får suksess

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) ble en suksessfull hersker i Medina - og der mottok han de siste åpenbaringene av Koranen. Noen enkelte ganger talte Allah til ham gjennom Gabriel. Muhammad (fvmh) beskrev engelen som en uhyre stor skikkelse - eller bare som et par øyner, som syntes til å betrakte ham fra alle sider.

Andre ganger kom budskapet uten varsel til Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham), når han var ute og rydde eller underviste folk. Av og til kom det som et direkte svar på et bestemt spørsmål eller et direkte eller et problem som Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) hadde tumlet med. Atter andre ganger falt han i en trans- lignende tilstand. Han kunne tape bevissthet eller bli meget varm og gjennombløt av svette. Av og til var stemmen helt utydelig. Andre ganger var stemmen klar og han kunne forstå hvert eneste ord.

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) var alltid påvirket av åpenbaringene - noen ganger så voldsom at han følte at han skulle dø. Han uttalte i en hadith : " Jeg har ikke mottatt en åpenbaring, uten at jeg har følt at, at min sjel ble revet ut." Hver eneste gang Muhammad (Guds fred og

velsignelse være med ham) hadde mottatt en åpenbaring og var kommet til seg selv , gjentok han budskapet for noen vitner, som lærte det utenatt.

Muhammad (fvmh) var ikke forfatter

Det er verdt å bemerke seg, at Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) aldri påstod å ha skrevet Koranen. Enhver muslim vet, at han ikke har gjort det. Et stort antall av hans uttalelser og læresetninger er blitt samlet av hans tilhengere - og de har en helt annen stil enn åpenbaringene i Koranen. Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) uttalelser kalles hadith. Hadith er det alminnelige arabiske språk, som ble talt på Muhammads (Guds fred og velsignelse være med ham) tid. Språket i Koranen er derimot helt enestående og annerledes enn i noen annen bok. Muslimene er overbevist om, at Koranen er Allahs ord .

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) mottok dem bare som Allahs talerør og videregav dem helt nøyaktig til andre. Koranen er skrevet i en blanding av prosa og poesi. Den har en meget sterk rytme, som har en betydelig effekt på muslimer, når de lytter til dens ord, så mye mer som den alltid fremsies i et "messene" tonefall. Da Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) begynte å fortelle om sine åpenbaringer, ba hans motstandere ham om å utføre noen mirakler for å bevise, at han virkelig var Allahs profet. Han svarte at han var et ganske alminnelig menneske og på ingen måte guddommelig .

Han var heller ikke en mirakelmaker, den salige Jesus (fvmh) var den profet, som utførte de store mirakler. Men selve Koranen var et rent mirakel, og det hans tilhengere hadde bruk for.

"De som intet vet sier. `Hvorfor taler ikke Gud til oss? Hvorfor kommer ikke et tegn til oss? Slik snakket også tidligere generasjoner. Menneskehjertenes er like. Men, Vi har klargjort Ordet, for folk som har visshet. (Sura 2, 112)

Muhammad (Guds fred og velsignelse være med ham) trodde fast på det budskap, som han videregav. Allah hadde alltid beroliget ham og garanterte for hans hederlighet.

For eksempel sa Allah engang: "Sannelig, de vantro er nær ved å få deg til å miste fotfestet med sine blikk når de hører Formaning og sier `Han er sannelig besatt!` Men dette er intet annet enn en formaning for all verden!" (Sura 68, 51-52) .

Muhammad (fvmh) - Den siste profet

Muslimenes tro på at Muhammad er Guds siste Profet har vært misforstått av mange mennesker og trenger derfor en forklaring. Denne troen betyr på ingen måte at Gud har stengt Sin barmhjertighetsdør og trukket seg tilbake. Den pålegger heller ikke noen innskrenkning av fremveksten av store religiøse personligheter. Heller ikke betyr den at Gud har vist araberne, blant hvem Muhammad ble utvalgt, sin siste gunst som utelukker alle andre. Gud er ikke partisk i forhold til noen rase, alder eller generasjon, og Hans barmhjertighetsdør er alltid åpen og alltid tilgjengelig for dem som søker Ham. Han taler til mennesket på en av disse tre måter:

(1) ved inspirasjon som forekommer i form av forslag eller ideer som Gud nedlegger i fromme menneskers sinn eller hjerter;

(2) fra bak et slør som forekommer i form av syner eller visjoner når den kvalifiserte mottaker sover eller befinner seg i transe; og

(3) gjennom det Himmelske Sendebud Gabriel som er sendt ned med konkrete Guddommelige ord som skal overbringes til det utvalgte mennesket som sendebud (Koranen,42:51). Den siste formen er den høyeste, og det var i den Koranen kom ned til Muhammad. Den er utelukkende begrenset til profetene, og av dem var Muhammad den Siste og Seglet. Men allikevel, dette avviser ikke eksistensen, eller den fortsatte inspirasjon i en av de to andre formene til den Gud finner det for godt.

Ved valget av Muhammad som profetenes Segl har ikke Gud tapt kontakten med eller mistet interessen for mennesket, og mennesket er ikke blitt avskåret fra å søke Gud eller forhindret i sine forhåpninger om Gud. Gud. Snarere tvert imot, ved valget av Muhammad som Profetverdighetens høydepunkt og Koranen som Åpenbaringens fullføring, har Gud opprettet et varig kommunikasjons-medium mellom Seg og mennesket, og har reist et evigvarende fyrtårn av veiledning og lys. Foruten disse generelle observasjonene finnes det andre spesifikke punkter som viser hvorfor Muhammad er Guds Siste Profet.

bandt dem kan vi nevne noen få:

1. Koranen erklærer i utvetydige ordelag at Muhammad er sendt til alle mennesker som Guds Apostel, den Gud som har overherredømme over himmel og jord (7:158). Den erklærer også at Muhammad bare ble sendt som en Barmhjertighet fra Gud til alle skapninger, mennesker som dyr (21:107), og at han er Guds Sendebud og Profetens Segl (33:40). Koranen er Guds ord og alt den sier er Guds sannhet som alle muslimer holder seg til, og som alle mennesker bør tenke over. Muhammads Budskap var ikke ganske enkelt en nasjonal fornyelse eller et rasemessig monopol eller en midlertidig befrielse fra slaveri og undertrykkelse. Heller ikke var det en brå endring eller omvendning

av histories retning. Muhammads budskap var, og er selvsagt fremdeles, en universell fornyelse, en felles velsignelse, en overnasjonal arv og en evigvarende åndelig befrielse. Det er en fortsatt utvikling av de foregående åpenbaringer. Det overskrider alle grenser for rase, alder, farge og regionale trekk. Det er rettet til menneskene til alle tider, og det er nøyaktig hva mennesket trenger. Derfor tror muslimer at Muhammad er Den Siste Profet fordi Koranen er et sant vitne om dette, og fordi Muhammads budskap har den virkelige universelle og avgjørende tros høyeste egenskaper.

2. Muhammad erklærte selv at han var Guds Siste Profet. Ingen muslim, eller for så vidt heller ingen andre, kan betvile sannheten i denne erklæringen. Hele sitt liv var Muhammad kjent som den mest sannferdige, ærlige og beskjedne. Hans integritet og sannferdighet var hinsides tvil, ikke bare for muslimer, men også i hans mest standhaftige motstanderes øyne. Hans karakter, hans åndelige bedrifter og hans verdslige reformer er uten sidestykke i hele menneskehetens historie. Og det gjenstår fremdeles å se om historien kan frembringe noen som er Muhammads like. Han sa at han var den siste profeten fordi det var Guds sannhet, og ikke fordi han ønsket noen personlig ære eller traktet etter personlig fortjeneste.

Seier ødela ham ikke, triumf svekket ikke hans glimrende fortrinn, og makt korrumperte ikke hans karakter. Han var ubestikkelig, konsekvent og uimottagelig for enhver forestilling om personlig fortjeneste eller ære. Hans ord fremviser et blendende lys av visdom og sannhet.

3. Muhammad var den eneste Profet som fullførte sitt oppdrag og avsluttet sitt arbeid i sin levetid. Før han døde erklærte Koranen at Guds religion var blitt fullkommengjort, at Guds gunstbevisninger mot de troende var blitt fullført og at åpenbaringssannheten var blitt bevart og ville bli trygt opprettholdt (Koranen 5:30 og 10:9). Da han døde, var Islams religion fullført, og de muslimske troendes samfunn var veletablert. Koranen ble nedskrevet i hans levetid og bevart i sin fullstendige og opprinnelige versjon. Alt dette betyr at Guds religion er blitt fullført av Muhammad i teori så vel som i praksis, og at Guds Kongerike er blitt opprettet her på jorden.

Muhammads oppdrag, hans eksempel og hans bedrifter har bevist at Guds Kongerike ikke er et uoppnåelig mål eller noe som bare hører det Hinsidige til, men er noe av denne varden også, noe som fantes og blomstret på Muhammads tid og som kan finnes og blomstre i enhver tidsepoke der det finnes oppriktige troende og trofaste mennesker. Så om noe menneske var forutbestemt til å være Profetverdighetens høydepunkt, hvem annen enn Muhammad kunne det være? Og om noen bok skulle være planlagt å være Åpenbaringens fullendelse, hvilken annen enn Koranen kunne det være? Den faktiske oppfyllelsen av Muhammads oppdrag på jorden og den autentiske nedtegnelsen av hele Koranen i hans levetid, bør ikke la det være den minste tvil i noens sinn om at han var den Siste Profet.

4. Guds forordning om at Muhammad er den Siste Profet er basert på Koranens opprinnelige og rene ekthet, på Muhammads avgjørende og enestående bedrifter, på Islams universalitet og på anvendeligheten til Koranens lære i alle situasjoner, til alle tider og for alle mennesker. Dette er religionen som overskrider alle grenser og trenger langt forbi alle skranker av rase, farge, alder og posisjon som skyldes rikdom eller prestisje. Dette er religionen som forsikrer menneskene, alle mennesker, om likhet og brorskap, frihet og verdighet, fred og ære, veiledning og frelse. Dette er Guds religions rendyrkede vesen og den form for hjelp som Han alltid har gitt mennesket fra historiens begynnelse. Med Muhammad og Koranen er det religiøse utviklings høydepunkt kommet. Dette betyr imidlertid ikke slutten på historien eller opphøret av menneskets behov for Guddommelig veiledning. Det er bare begynnelsen av en ny innstilling, innledningen til en ny æra hvor mennesket er blitt tilstrekkelig forkynt med all den Guddommelige veiledning og de praktiske forbilder det trenger. Denne Guddommelige veiledningen er å finne i Koranen, den mest autentiske og uforgjengelige Guds Åpenbaring, og de praktiske forbildene finner vi i Muhammads personlighet. Hvis det skulle komme en ny profet eller en ny åpenbart bok, hva kunne den ha å tilføre profetverdighetens kvalitet eller Koranens sannhet? Hvis det er for å bevare Guds Ord eller verne om Åpenbaringens sannhet, så er det allerede gjort gjennom Koranen. Og hvis det er for å vise at Guds Lov kan gjennomføres i historien eller at Guds Kongerike kan opprettes på jorden, så er dette blitt vist av Muhammad.

Og hvis det er for å veilede mennesket til Gud og livets Rette Vei, så er dette godt fastslått av Koranen og Muhammad. Mennesket trenger ikke nye åpenbaringer eller nye profeter. Det trenger mest av alt å våkne opp, åpne sitt sinn og få hjertet til å slå raskere. Det mennesket trenger nå er å gjøre bruk av de Åpenbaringer som allerede foreligger, ta de eksisterende ressurser i bruk og hente fram fra Islams uuttømmelige skatter som har inkorporert, bevart og fullkommengjort de foregående åpenbaringers renhet.

5. Gud forordnet at Muhammad skulle være den Siste Profet, og slik ble det. Ingen profet før Muhammad hadde gjort eller gjennomført eller etterlatt seg så mye som han gjorde. Og ingen etter Ham, av dem som har gjort krav på profetverdigheten har gjort noe som kan sammenlignes med det han gjorde. Denne Guddommelige forordning kom imidlertid de etterfølgende store historiske begivenhetene i forkjøpet. Den forkynte gode nyheter for mennesket, at det skulle gå inn i en ny epoke med intellektuell modenhet og åndelige høyder og at det fra da av ville måtte greie seg uten nye profeter eller nye åpenbaringer, stå på egne ben med støtte fra den rike arv av profetverdighet og åpenbaringer som fantes i Muhammad og hans forgjengere.

Det var i forventning om den kjensgjerning at verdens kulturer, raser og religioner ville komme nærmere og nærmere hverandre, og at menneskeheten kunne greie seg godt med en universell religion som gir Gud hans rettmessige plass og der mennesket når sine mål. Den var et høytidelig vitne til den store

rollen som avansert kunnskaps og seriøs intellektuell virksomhet ville spille når det gjelder å bringe mennesket til Gud. Og det er sant at hvis mennesket kan kombinere sin avanserte kunnskap og sitt sunne intellektuelle potensiale med Koranens åndelige og moralske lære, kan det ikke unngå å erkjenne Guds eksistens og tilpasse seg til Guds Lov.

Profetverdighetens historiske epoke har sluttet med Muhammad for å gi mennesket bevis på at det kan modnes på eget initiativ, for å gi vitenskapen anledning til å fungere på rett vis og utforske Guds veldige herredømme, og for å gi sinnet en sjanse til å tenke etter og trenge til bunns. Islams natur er slik at det har en god del fleksibilitet og gjennomførbarhet og kan greie enhver situasjon som oppstår. Koranens natur er slik at den henvender seg til alle mennesker og retter seg mot alle generasjoner. Muhammad var ikke bare en rasemessig leder eller en nasjonal befrier. Han var, og er fremdeles, en historiens mann og det beste forbildet for den som søker Gud. I Ham kan alle finne noe å lære og dessuten finne glimrende forbilder på godhet og fromhet. Og i Ham kan alle generasjoner finne sitt tapte håp.

Kilde : "Introduksjon til Islam" Hammudah Abdulati

Profeten Muhammads (fvmh) Avskjedskhutba (tale, preken)

Denne preken ble holdt den 9. dag i Dhul-Hijjah år 10 i Uranah-dalen i Arafat bergene. Etter å ha prisert og takket Allah sa Profeten (Guds fred og velsignelse være med ham):

"Å mitt folk! Hør oppmerksom på meg, for jeg vet ikke, om jeg etter dette år er iblant dere lenger. Så hør derfor omhyggelig på, hva jeg har å si dere, og bring disse ord videre til dem, som ikke er tilstede i dag. Å mitt folk! Akkurat som dere akter disse berger, denne dag og denne by som hellig, så akt hver enkel muslims liv som en hellig plikt. Bring det betrodde tilbake til dets rette eier. Gjør ikke noen ondt, så det vil skade deg. Husk at du i sannhet vil møte din Herre og han vil sannelig beregne dine gjerninger.

Allah har forbudt rente; derfor skal alle fra nå av gi avkall derpå. Din opptjente kapital er din egen og kan ikke røres. Du må hverken tildele noen skade eller selv lide urettferdighet. Det er Allahs dom, at det ikke må beregnes renter og all forfallen rente til Abbas ibn Abdal Muttalib skal ettergis. Enhver rett til blodhevn i Islam er fra nå av ulovlig. Den første rett til hevn, som jeg frafaller er for mordet på Rabiah ibn Harith. Å mitt folk! De vantro tillater seg å la rot i kalenderen med det henblikk å gjøre hva Allah har forbudt til noe tillatt og prøver å forby, hva Allah har tillatt.

Ved Allah, der er tolv måneder, fire av dem er hellige måneder, de tre av dem kommer etter hverandre i rekkefølge. Den fjerde faller mellom Jumada og Shaban. Vokt dere for Satan for sikkerheten i deres religion. Han har mistet alt håp om noensinne å lede dere vilt i store saker, så vokt dere for ikke å følge ham i små saker.

Å mitt folk! Det er sant, at dere har visse rettigheter over deres kvinner, men de har også visse rettigheter over dere. Husk at dere har tatt dem til ekte under Allahs tillit og med Hans tillatelse. Hvis de forblir lydige, så er det deres rett å bli forsørget i vennlighet. Behandle deres kvinner godt og vær vennlig overfor dem, for de er deres partnere og hjelpere.

Det er ikke tillatt for dem å opprette vennskap med noen, som dere ikke godkjenner og la dem ikke gjøre noe usømmelig.

Å mitt folk! Hør på meg med alvor, tilbe Allah, foreta deres fem daglige bønner, hold faste i måneden Ramadan og gi Zakat av deres rikdom. Utfør pilegrimsferden, hvis dere har råd til det.

Hele menneskeheten stammer fra Adam og Eva; ingen araber er bedre enn en ikke-araber. En hvit er heller ikke bedre enn en sort og en sort er heller ikke bedre enn en hvit, unntatt i fromhet og gode handlinger.

Husk at enhver muslim er bror til en annen muslim og at muslimene utgjør et brorskap. Ingen muslim kan lovmessig ta noe som tilhører en annen muslim, uten at det er gitt til ham frivillig. Begå derfor ikke urettferdighet imot dere selv. Husk at du en dag vil stå frem for Allah og svare for dine handlinger. Så vokt dere for ikke å fare vilt fra rettferdighetens vei, etter at jeg er gått bort.

Å mitt folk! Ingen profet eller apostel vil komme etter meg og ingen ny religion vil se dagens lys. Vær derfor fornuftig mitt folk og forstå de ord, jeg overbringer dere.

Jeg etterlater bak meg to ting: Den hellige Koran og mitt eksempel Sunnah, hvis dere følger disse to ting, vil dere aldri fare vilt.

Alle som har hørt meg skal la mine ord gå videre til andre og de igjen til andre og må de siste forstå mine ord bedre enn dem, som lyttet direkte på meg. Vær mitt vitne Å Allah, at jeg har overbrakt Ditt budskap til Ditt folk.

Kilde : www.islam.dk

Beskrivelsen av profeten Muhammad (fvmh)

Folk som kjente profeten Muhammad, Guds fred være med ham, sa at han var en snill og omtenksoom mann. Fra han var ung, fikk han oppnavnet Al-Amin, som betyr "den sannferdige".

Han var middels høy og sterk med mørkt tykt, svakt krøllet hår og skjegg. Hans store sorte øyner gjorde et sterkt inntrykk. I begeistrede øyeblikk syntes hans ansikt å utstråle en overnaturlig kraft. Han hadde en imponerende oppfattelsesevne, oppfinnsomhet og hukommelse. Han arbeidet alltid hardt.

Selv da han ble Arabias mektigste mann, levde han som sine medborgere. Hans eneste luksus var en hest, personlig våpen, parfyme og et par gule støvler, som Etiopias hersker hadde gitt ham. Han erklærte, at Gud hadde forbudt ham å bære gull og silke. Han reparerte selv sine sandaler, melket geiten, tente ilden og feiet gulvet. Han klagde aldri over maten, han spiste den eller lot den være. Byggbrød, dadler og vann var hans daglige føde, melk og honning en luksus.

Sendebudet likte barn og gikk ikke forbi dem uten et smil eller et vennlig ord. Da hans barnebarn Ummah var liten, bar han henne på skuldrene under den offentlige bønn, satte henne fra seg, når han skulle bøye seg og falle på kne, og tok henne så opp igjen. Anas, som som gutt ble hans tjener, forteller: "Jeg tjente Profeten i ti år, og han sa aldri "fy" til meg eller "hvorfor gjør du det?" og "hvorfor gjør du ikke det?" (Bukhari)

Han var dyrevenn:- "Bruk ikke dyrets rygg som din talerstol etter reisen!"
- "Ta byrdene av kamelene før bønnen!"- "Hvem har gjort denne fugl ondt ved å ta dens unger? Giv dem tilbake til henne!" Han fortalte om en umoralsk kvinne, som hentet vann i sin sko til en tørst hund. "Av denne grunn ble hun tilgitt."

Sendebudet unngikk ikke sorger i sine siste år. To av hans døtre, adoptivsonnen og den 1-årige sønn døde. Han bar tålmodig sin sorg. Han understreket alltid, at han kun var et menneske og ikke uten feil.

"Lovpris ikke meg, som de kristne lovpriser Marias sønn! Si: "Guds tjener og sendebud"- "Jeg ber om Guds tilgivelse og vender meg til Ham i anger mer enn 70 ganger om dagen." (Bukhari)

Da han en gang hadde gitt et dårlig råd om daddelavling, sa han: "Når jeg veileder dere om noe utfra min egen mening, så husk, at jeg kun er et menneske!" (Muslim)

"I Guds sendebud har dere hatt et godt eksempel for den som setter sitt håp til Gud , og den ytterste Dag , og stadig kommer Gud ihu." (Koranen, 33:21)